

vering af Varer paa et bestemt Tidspunkt til en bestemt Pris, og dette foregaar vist i Almindelighed paa den Maade, at Købmanden telegraferer herfra til det Sted, hvor Terminsbørsen findes, til en eller anden Agent, som saa køber Varerne for ham paa Børsen og giver ham Slutseddell derpaa. Denne Slutseddell er allerede i vedkommende Lande, saa vidt jeg ved, meget stærkt beskattet, saa at der vilde blive en Dobbeltbeskatning, hvis man gjorde den afgiftspligtig her. Endelig vil jeg gøre opmærksom paa, at det vilde være overordentlig vanskeligt at kontrollere, at en saadan Stempelafgift blev erlagt, thi i mange Tilfælde vil Slutseddelen ikke komme her til Landet, men blive liggende hos Agenten; kun en telegrafisk Meddelelse vilde komme hertil om, at Handelen var sluttet; og hvis Varen blev solgt igen, vilde hele dette Forhold ligge udenfor den danske Stats Kontrol. Bortset imidlertid fra disse Vanskeligheder — man kan jo altid sige, at man har med honnøtte Folk at gøre, og at man, naar man paalægger en Afgift, vel ogsaa kan faa den ind — forekommer det mig uretfærdigt, naar man ikke vil beskatte anden Varehandel, da at beskatte denne legitime Form, som for store Købmænd gaar ind i deres almindelige Handels-Fremgangsmaade.

Det, man vil til Livs, er vel den illegitime Terminspekulation; de Folk, som ikke handler med Varer, men søger at spekulere i Varer uden i øvrigt at have noget med dem at gøre, de Folk, som man kender fra forskellige Kriminal-sager. Selv om man, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), ganske bestemt udtaler sig mod en moralsk Skat, er jeg dog bange for, at man her er noget inde paa en saadan, naar man vil ramme den illegitime Terminspekulation. Det kan man ikke, det vil aldrig være muligt. Jeg har for nylig sagt i Landstinget — mine Ord blev oplæst her —, at det vil aldrig være muligt at ramme kraftigt i moraliserende Retning ved en eller anden Afgift. Jeg antager, at der, hvor de Folk skal rammes, bliver de ramt, idet de bliver ramt kriminelt, og det er vel ogsaa det kriminelle Ansvar, som bedst sikrer mod Spekulationen. Hvis der kan anvises en Maade til at inddrage Varehandelen under dette Lovforslag, eller hvis vi overhovedet skal have en Afgift paa Varehandel og Terminshandel, kan man naturligvis diskutere Spørgsmaalet som alt muligt andet. Det kan være, at man en Gang vil gaa til noget saadant, som ganske sikkert er stridende mod den

nuværende Stempellov. Men jeg vil dog advare mod at inddrage saa stort et Spørgsmaal under dette Lovforslags Behandling, fordi jeg er bange for, at dets hurtige Fremme, som jeg meget takker de tre første Ordførere for, at de er stemte for, da vilde sættes paa Spil.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) havde den Mening, at Bestemmelsen om Byttehandel skulde ændres. Jeg vil da afvente, hvad Udvalgsbehandlingen vil bringe i den Retning. Det ærede Medlem nævned, at disse $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. vilde ikke forslaa — ogsaa fordi han troede, at Beløbet ikke vilde blive saa stort som $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. — til de 3 Mill. Kr., jeg skylder. Derom vil jeg ikke udtale mig i Dag, idet jeg faar en anden Lejlighed til at tale derom, nemlig naar Finanslovsforslagets første Behandling skrider videre frem; vi har jo sikkert nogle Dage endnu tilbage. Jeg vil dog straks sige, ikke alene, at jeg ikke personlig skylder 3 Mill. Kr., men at jeg har den Mening, at Finansministeren overhovedet aldeles ikke, saaledes som Forhandlingen foregik mellem det ærede Medlem og mig, skylder 3 Mill. Kr. At jeg nu afdrager $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og maaske mere, hvis nemlig Skatten forhøjes paa det af det ærede Medlem formodede Grundlag, kan jeg jo sagtens regne mig til gode; principielt skylder jeg ingenting. (N. Neergaard: Ja, naar det bare betales). Ja, naar det ærede Medlem er inde paa det, og han er fornøjet dermed — det kan jo være, at vi faar 2 Mill. Kr. ud af Loven —, saa bliver vi nok enige om Resten.

Dermed tror jeg at have nævnt de Ting, de tre første Ordførere har talt om, og jeg kommer saa til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Hvis det var mig muligt at have Medlidenhed med politiske Modstandere — men det er det paa Grund af min slette Natur ikke —, vilde jeg have haft Medlidenhed med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, for jeg saa nok, hvor det kneb for ham, og hvor vanskeligt han var stillet. Det ærede Medlem har jo nævnt denne Vanskelighed. Han skulde være for Skatten til Slut, han skulde sige noget om, at denne Skat var man nødt til at tage, fordi Finansministeren havde foreslaaet den, den Vin, som jeg skænkede i for ham, maatte han drikke, hvilket jo kun var en anden Udtrykksmaade for, at han var i den Knibe: ikke at kunne modsætte sig det fremsatte Lovforslag, hvor megen Lyst han end havde dertil. Men hvorfor i al Verdens Riger skulde det ærede Medlem drikke min